

Knjiga proroka Daniela - sto i šesta

Otkrivanje suda: od 11. rujna do Zakona o nedjelji – proročanska analiza

Jeff Pippenger

2024-02-29

Istražni sud nad živima započeo je 11. rujna 2001., a izvršni sud započinje pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu. Ta dva razdoblja suda predstavljaju djelo glasnika koji pripravlja put trećem Glasniku Saveza i trećem Iliji, što je dovršenje glasničke službe Ilije koja je započela u milleritskoj povijesti.

U Kristu, ispunjenju Glasnika Saveza, On je dvaput očistio doslovni zemaljski hram, koji je predočavao Njegovo tijelo i Njegov duhovni hram. Njegov doslovni zemaljski hram započeo je kao hram Šatora u pustinji, zatim kao Salomonov hram, potom kao hram koji je ponovno sagrađen nakon sedamdeset godina sužanjstva u Babilonu, a zatim kao isti taj hram nakon četrdeset i šest godina preuređenja koje je proveo Herod.

Božja tjelesna prisutnost blagoslovila je šatorski hram i Salomonov hram, ali ne i hram koji je bio ponovno sagrađen nakon sužanjstva; no taj preuređeni hram bio je blagoslovljen tjelesnom prisutnošću Krista. U povijesti Herodova preuređenog hrama Krist je dvaput očistio hram kao ispunjenje trećega poglavlja Malahije. Pri prvom čišćenju Krist je hram označio kao kuću svojega Oca, a pri posljednjem čišćenju hrama Krist ga je označio kao kuću Židova.

U povijesti milerita Krist je tijekom četrdeset i šest godina, od 1798. do 1844., podigao duhovni hram. Dana 22. listopada 1844., u ispunjenju trećega poglavlja Malahije, iznenada je došao u svoj hram, očistivši tako lude djevice. Potom je došao kao treći anđeo da izvrši drugo i konačno čišćenje, ali kao i na početku drevnoga Izraela, suvremenom je Izraelu nedostajalo vjere potrebne da dovrši djelo.

Dana 11. rujna 2001. Krist se vratio da izvrši drugo čišćenje hrama, koje se ostvaruje kada se lude djevice pročiste pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, kada se probude za stvarnost da ne razumiju porast znanja koji je bio zapečaćen i odpečaćen 1989. Taj porast znanja predstavlja poruku kasne kiše, koja je poruka Ponoćnog poklika kada se smjesti u kontekst prispodobe o deset djevice. Poruka posljednjih šest redaka jedanaestoga poglavlja Daniela, koja je bila odpečaćena u vrijeme svršetka 1989., prikazana je u četrdeset i četvrtom retku tih redaka kao „glasovi s istoka i sa sjevera”.

Poruka kasne kiše jest poruka Ponoćnog poklika i to je poruka istoka i sjevera. Istok i sjever predstavljaju islam, odnosno papinstvo, a kao poruka predstavljaju poruku koju laodicejski adventizam krivotvori između 11. rujna 2001. i uskoro dolazećega nedjeljnog zakona. Jedanaesti rujna 2001. predstavlja islam (istok), a nedjeljni zakon predstavlja žig Zvijeri (sjever).

Smrtna postelja laodicejskog adventizma predstavljena je između ta dva putokaza, kao što je predočeno smrću neposlušnog proroka između magarca i lava. Smrtna postelja za one koji prihvate

žig Zvijeri predstavljena je „vijestima s istoka i sa sjevera” koje razjaruju papinsku silu i pokreću konačni progon Božjeg naroda. Ta poruka započinje pri skorašnjem donošenju zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama, što je i mjesto i vrijeme kada islam trećeg Jao iznenada udara. Taj neočekivani napad uzrokuje nacionalnu propast i razgnjevljuje narode, pružajući tako gospodarski i politički poticaj da se svi narodi okupe protiv islama, pod okriljem trostrukog saveza zmaja, Zvijeri i lažnog proroka.

U povijesti koju predstavlja treći Ilija, poruka koja prepoznaje treći Jao obavještava zmaja, Zvijer i lažnog proroka da je islam sredstvo suda kojim se Bog služi kako bi kaznio ljude zbog štovanja papinske oznake vlasti. Kao i s tri Rima, tri Babilona, tri Ilije i tri glasnika koji pripremaju put, treći Jao uspostavljen je trostrukom primjenom triju Jao.

I pogledah, i začuh jednoga anđela gdje leti posred neba govoreći jakim glasom: Jao, jao, jao stanovnicima zemlje zbog ostalih glasova trube trojice anđela koji tek imaju zatrubiti! Otkrivenje 8,13.

Sestra White snažno je poduprla Smithovu knjigu Daniel and Revelation, naznačivši da bi svaki adventist sedmoga dana trebao posjedovati tu knjigu, premda to nije izrazila tako izravno kao što sam ja upravo napisao, ali ta je činjenica sadržana u njezinoj preporuci.

„Gospodin poziva radnike da stupe u kolportersko polje kako bi se širile knjige koje sadrže svjetlo sadašnje istine. Ljudi u svijetu trebaju znati da se ispunjavaju znakovi vremena. Onesite im knjige koje će ih prosvijetliti. Daniel i Otkrivenje, Velika borba, Patrijarsi i proroci te Isusov život sada trebaju poći u svijet. Veličanstvena pouka sadržana u Danielu i Otkrivenju bila je s velikom revnošću čitana od mnogih u Australiji. Ta je knjiga bila sredstvo dovođenja mnogih dragocjenih duša do spoznaje istine. Sve što se može učiniti treba biti učinjeno da se prošire Misli o Danielu i Otkrivenju. Ne znam ni za jednu drugu knjigu koja bi mogla zauzeti mjesto ove. Ona je Božja ruka pomoćnica.“

„Oni koji su dugo u istini spavaju. Potrebno je da budu posvećeni Svetim Duhom. Vijest trećega anđela treba biti objavljivana snažnim glasom. Pred nama su goleme zbilje. Nemamo vremena za gubljenje. Bože sačuvaj da dopustimo da sporedna pitanja pomrače svjetlo koje treba biti dano svijetu.” Manuscript Releases, volume 21, 444.

Knjiga, koju su odbacili i oni koji su odbacili mileritsko gledište o „svagdašnjoj žrtvi” u Danielovoj knjizi, bila je označena kao „Božja ruka pomoćnica”. Ako je Božjem narodu dana odgovornost da širi knjige spomenute u prethodnom navodu, to znači da bi sam Božji narod trebao posjedovati tu knjigu. Ta je knjiga bila središte napada onih koji su promicali „novo” gledište o „svagdašnjoj žrtvi” u Danielovoj knjizi, jer je to bila knjiga koju su željeli preraditi i iz nje ukloniti ispravno gledište o „svagdašnjoj žrtvi”.

Kada je sestra White govorila o dvojici glavnih vođa u pobuni oko „svagdašnje žrtve” u Danielovoj knjizi, često je isticala da oni (Prescott i Daniells) nisu imali sposobnost „zaključivanja od uzroka do posljedice”. Čini se da laodicejski adventistički povijesni revizionisti imaju isti problem.

Vodeći ljudi, koji su tijekom povijesti pobune od 1888. godine nadalje, u nekom trenutku svojega osobnog iskustva prihvatili lažni nauk o „svagdašnjoj“. Njihova je pobuna bila „posljedica“, a pogrešno razumijevanje „svagdašnje“ bilo je „uzrok“. Laodicejski adventistički revizionisti navode neuke da povjeruju kako ti isti povijesni pobunjenici adventne povijesti zapravo nisu bili u pobuni, premda njihovo revidirano svjedočanstvo nikada nije potvrđeno svjedočanstvom Biblije i Duha proroštva. Budući da „posljedicu“ ne smatraju pobunom, zatvaraju mogućnost traženja „uzroka“.

Kao što ptica luta, kao što lastavica leti, tako ni kletva bez razloga neće doći. Izreke 22,6.

Božji narod treba prepoznati pobunu, i kada to učini, treba tražiti njezin uzrok. Zatim treba ukloniti uzrok. U sljedećem odlomku sestra White komentira izvještaj o Ahanu.

„Pokazano mi je da Bog ovdje prikazuje kako gleda na grijeh među onima koji tvrde da su Njegov narod koji drži Njegove zapovijedi. Oni koje je osobito počastio time što su svjedočili izvanrednim očitovanjima Njegove sile, kao što je to bilo sa starim Izraelom, a koji se ipak usude zanemariti Njegove izričite upute, bit će predmetom Njegova gnjeva. On želi poučiti svoj narod da su neposluh i grijeh Njemu krajnje mrski i da se ne smiju olako shvaćati. Pokazuje nam da, kada se u Njegovu narodu nađe grijeh, oni trebaju odmah poduzeti odlučne mjere da taj grijeh uklone iz svoje sredine, kako Njegova srdžba ne bi počivala na svima njima. Ali ako grijesi naroda budu prijeđeni preko njih od onih koji se nalaze na odgovornim položajima, Njegova će srdžba biti na njima, a Božji će narod kao cjelina biti smatran odgovornim za te grijehe. U svojem postupanju sa svojim narodom u prošlosti Gospodin pokazuje nužnost čišćenja crkve od zala. Jedan grešnik može širiti tamu koja će isključiti Božje svjetlo iz cijele zajednice. Kad narod postane svjestan da se tama spušta na nj, a ne zna uzrok, tada treba usrdno tražiti Boga, u velikoj poniznosti i samoponiženju, dok se ne istraže i ne uklone zla koja žaloste Njegova Duha.“

“Predrasuda koja se podigla protiv nas zato što smo ukoravali nepravde za koje mi je Bog pokazao da postoje, i povik koji se digao o grubosti i strogosti, nepravedni su. Bog nam nalaže da govorimo, i mi ne ćemo šutjeti. Ako su među Njegovim narodom očite nepravde, a sluge Božje prolaze pokraj njih ravnodušno, one time zapravo podupiru i opravdavaju grešnika, te su jednako krive i isto će tako sigurno primiti Božje negodovanje; jer će se od njih tražiti odgovornost za grijehe krivih. U viđenju mi je ukazano na mnoge slučajeve u kojima je Božje negodovanje bilo izazvano zato što su Njegove sluge zanemarile pozabaviti se nepravdama i grijesima koji su postojali među njima. Oni koji su opravdavali te nepravde narod je smatrao vrlo ljubaznima i prijaznima po naravi, jednostavno zato što su izbjegavali izvršiti jasnu biblijsku dužnost. Zadaća nije bila ugodna njihovim osjećajima; stoga su je izbjegavali.” Svjedočanstva, svezak 3, 265.

Povijesti vođa koji su se pobunili unutar adventizma svjedoče o činjenici da je jedan od koraka koji se gotovo uvijek vidi u njihovoj pobuni to što su u nekom trenutku svojega osobnog iskustva prihvatili lažno gledište o „svagdašnjoj službi“. Rečeno to, Smithova knjiga, premda nije nadahnuta i premda sadrži neke doktrinarne poteškoće, ipak pruža izvrstan pregled pionirskog razumijevanja osmog i devetog poglavlja Otkrivenja, gdje vidimo izloženu proročku povijest prvih šest truba. Pozivat ćemo se na Smithov komentar iz njegove knjige Daniel and Revelation dok

počinjemo razmatrati trostruku primjenu triju Jao.

Sestra White obavještava nas da je Williamu Milleru bilo dano veliko svjetlo o knjizi Otkrivenja, ali je njegovo razumijevanje trinaestog poglavlja te šesnaestog do osamnaestog poglavlja bilo pogrešno, jer se nalazio na pogrešnoj povijesnoj točki gledišta da bi uvidio kako postoje tri, a ne dvije pustošeće sile. Njegovo veliko svjetlo bilo je na drugom do devetom poglavlju Otkrivenja.

„Propovjednici i narod gledali su na knjigu Otkrivenja kao na tajanstvenu i manje važnu od drugih dijelova Svetoga pisma. Ali vidjela sam da je ova knjiga doista objava dana na osobitu korist onima koji će živjeti u posljednjim danima, da ih vodi u utvrđivanju njihova pravoga položaja i njihove dužnosti. Bog je usmjerio um Williama Millera na proročanstva i dao mu veliku svjetlost o knjizi Otkrivenja.“ Rani spisi, 231.

Miller je izložio svoje razumijevanje crkava, pečata, truba i čaša kako slijedi.

„Sedam crkava Azije povijest su Kristove Crkve u njezinim sedam oblika, u svim njezinim zavijucima i preokretima, u svoj njezinoj naprednosti i protivštinama, od dana apostola pa sve do svršetka svijeta. Sedam pečata povijest su djelovanja sila i kraljeva zemaljskih nad Crkvom, te Božje zaštite njegova naroda tijekom istoga razdoblja. Sedam truba povijest su sedam osebnih i teških sudova poslanih na zemlju, odnosno na Rimsko kraljevstvo. A sedam čaša jesu sedam posljednjih zala poslanih na papinski Rim. S tim su pomiješani i mnogi drugi događaji, utkani poput pritoka i ispunjavajući veliku rijeku proroštva, dok se napokon sve ne završi u oceanu vječnosti.“

„To je, po mome mišljenju, nacrt Ivanova proročanstva u knjizi Otkrivenja. A čovjek koji želi razumjeti ovu knjigu mora temeljito poznavati druge dijelove Božje riječi. Slike i metafore uporabljene u ovome proročanstvu nisu sve protumačene u njemu samome, nego se moraju naći u drugih proroka i protumačiti na drugim mjestima Svetoga pisma. Stoga je očito da je Bog odredio proučavanje cjeline kako bi se steklo jasno poznavanje makar i bilo kojega njezina dijela.“ William Miller, Miller's Lectures, svezak 2, predavanje 12, 178.

Baš kao što treći glasnik, koji pripravlja put Glasniku Saveza, predstavlja unutarnju povijest suda nad crkvom, za razliku od trećega Ilije, koji predstavlja vanjsku povijest u sudu nad suvremenim Babilonom, tako je i pionirsko razumijevanje crkava i pečata prepoznalo isto unutarnje-vanjsko svjedočanstvo.

„Pečati se našoj pozornosti predstavljaju u 4., 5. i 6. poglavlju Otkrivenja. Prizori prikazani pod tim pečatima iznose se na vidjelo u Otkrivenju 6 i u prvom retku Otkrivenja 8. Oni očito obuhvaćaju događaje s kojima je Crkva povezana od početka ove dispenzacije do Kristova dolaska.

„Dok sedam crkava prikazuje unutarnju povijest Crkve, sedam pečata iznosi pred oči velike događaje njezine vanjske povijesti.“ Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

Uriah Smith iznosio je mileritsko razumijevanje unutarnjeg i vanjskog odnosa crkava, a James White prikazuje sličan pregled u smislu usporednih povijesti.

„Sada smo pratili crkve, pečate i zvijeri, ili živa bića, onoliko daleko koliko se mogu uspoređivati kao da obuhvaćaju ista vremenska razdoblja. Pečata je sedam, a zvijeri samo četiri. I ovdje bi moglo biti dobro zapaziti da se pri otvaranju prvoga, drugoga, trećega i četvrtoga pečata čuje kako prva, druga, treća i četvrta zvijer govore: ‘Dodi i vidi’; ali kada se otvaraju peti, šesti i sedmi pečat, ne čuje se takav glas. Također se ni posljednje tri crkve i posljednja tri pečata ne podudaraju, kao da obuhvaćaju ista vremenska razdoblja, kao što se podudaraju prve četiri crkve i prva četiri pečata. No, kao što smo pokazali, crkve, pečati i zvijeri doista se slažu, obuhvaćajući ista vremenska razdoblja tijekom gotovo 1800 godina, sve dok ne dođemo do nešto više od pola stoljeća sadašnjega vremena.” James White, Review and Herald, 12. veljače 1857.

Upravo smo naveli trojicu među glavnim pionirima mileritske povijesti. Sva trojica zastupala su ispravno gledište o „svagdašnjoj službi“, a svi su se također držali pregleda crkava, pečata i truba u okviru istine koju je Miller bio vođen razumjeti i iznijeti.

„Kad dođu ljudi koji bi pomaknuli i jedan klin ili stup iz temelja koji je Bog uspostavio po svome Svetome Duhu, neka ostarjeli ljudi, koji su bili pioniri u našem djelu, govore otvoreno, a neka i oni koji su umrli također govore pretiskivanjem svojih članaka u našim časopisima. Skupite zrake božanske svjetlosti koje je Bog dao dok je korak po korak vodio svoj narod putem istine. Ta će istina izdržati kušnju vremena i iskušenja.” Manuscript Release, 760, 10.

Dana 11. rujna 2001. silni anđeo iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja sišao je i započeo djelo vraćanja onih koji će prihvatiti i jesti Kruh koji je upravo sišao s neba na „stare staze“ iz šestoga poglavlja Jeremije. Alfa i Omega trebali su one koji su bili voljni nastojati biti među sto četrdeset i četiri tisuće kako bi uvidjeli da ono što Ga je 11. kolovoza 1840. dovelo dolje s neba nije bilo naprosto ispunjenje jednoga vremenskog proročanstva, nego ispunjenje vremenskoga proročanstva drugoga Jao. Trebao je svoj narod da ponovno otkrije stare staze povijesti gdje je podigao hram milerita tijekom četrdeset i šest godina, od 1798. do 1844.

Ta je povijest bila prekrivena smećem i krivotvorenim novcem i draguljima. Ta je povijest bila zamračena lažnom temeljnom porukom koja je bila sagrađena na pijesku, a ne na Stijeni vjekova. To je bilo u povijesti milerita, u povijesti u kojoj su, kako to Petar opisuje, mileriti, „koji nekoć nisu bili narod, ali“ su tada postali „narod Božji“, bili podignuti i izgrađeni kao „duhovna kuća, sveto svećenstvo“. Lav iz plemena Judina sišao je 11. rujna 2001. i poveo svoj narod posljednjih dana u djelo čišćenja „hrama“ povijesti podizanja mileritskoga hrama. To je djelo bilo predloženo proroštvom koje je predskazalo da će Gospod podignuti čovjeka po imenu Jošija (što znači temelj Boga).

Kad je Jošija bio podignut kao ispunjenje proroštva neposlušnoga proroka, započeo je djelo obnove Hrama koji je bio u rasulu. U djelu obnove i čišćenja otkriveno je „Mojsijevo prokletstvo“, a kada je bilo pročitano pred Jošijom, dovelo je do Jošijine reforme. Osvrnut ćemo se na to proroštvo, u vezi s ponovnim otkrićem „sedam vremena“, nakon 11. rujna 2001.

Započet ćemo to proučavanje u sljedećem članku.

„Sve dok oni koji ispovijedaju istinu služe Sotoni, njegova će paklena sjena zaklanjati njihov pogled na Boga i nebo. Bit će kao oni koji su izgubili svoju prvu ljubav. Ne mogu promatrati vječne stvarnosti. Ono što je Bog pripremio za nas prikazano je u Zahariji, poglavljima 3 i 4, te 4,12–14: ‘I odgovorih opet te mu rekoh: Što su te dvije maslinove grane koje kroz dvije zlatne cijevi izlijevaju iz sebe zlatno ulje? A on mi odgovori i reče: Ne znaš li što su to? I ja rekoh: Ne, gospodaru moj. Tada reče: To su dva pomazanika koji stoje pred Gospodarom sve zemlje.’”

„Gospodin obiluje sredstvima. Njemu ne nedostaju mogućnosti. Zbog našega pomanjkanja vjere, naše zemaljskosti, našega jeftinog govora, našega nevjerovanja, očitovanog u našem razgovoru, tamne sjene skupljaju se oko nas. Krist se ne otkriva ni u riječi ni u karakteru kao Onaj sav u ljubavi, i prvi među deset tisuća. Kad se duša zadovoljava uzdizati samu sebe k taštini, Duh Gospodnji može malo učiniti za nju. Naš kratkovidni pogled promatra sjenu, ali ne može vidjeti slavu onkraj nje. Anđeli zadržavaju četiri vjetra, prikazana kao razjareni konj koji nastoji da se otrgne i jurne preko lica cijele zemlje, noseći na svom putu razaranje i smrt.”

„Hoćemo li spavati na samom rubu vječnoga svijeta? Hoćemo li biti tromi i hladni i mrtvi? O, kad bismo u svojim crkvama imali Duha i dah Božji udahnut u Njegov narod, da bi mogli stati na svoje noge i živjeti. Trebamo uvidjeti da je put uzak i vrata tijesna. Ali kad prođemo kroz tijesna vrata, njihova širina nema granica.” Manuscript Releases, sv. 20, 216, 217.